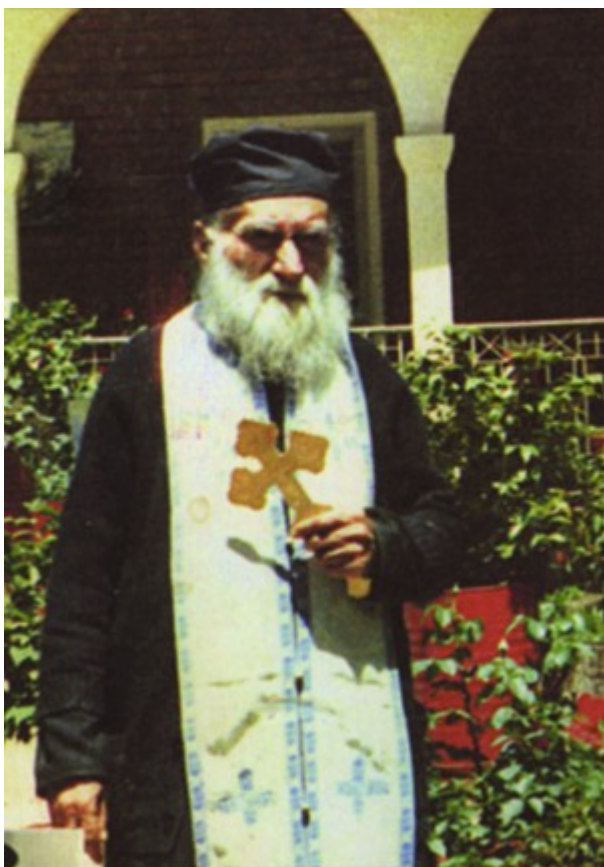

24 Ιανουαρίου 2020

Σημείο Θεού· Γέρων Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης (μέρος 3ο)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

Χαρισματικός εξομολόγος

Όταν λειτουργούσε ο π. Βησσαρίων, έλαμπε ολόκληρος, καθώς τελούσε τη Θεία

Λειτουργία με όλο τον σεβασμό και όλη την ιεροπρέπεια πού αρμόζει. Παρ' ότι δεν μπορούσε να μιλήσει καλά -ύστερα από ένα περιστατικό με τους Γερμανούς η φωνή του ήταν φθίνουσα- δεν παραιτήθηκε από το Άγιο Θυσιαστήριο. Έλεγε πώς «ό δέ έχω (Κύριε) τούτο Σοί δίδωμι» (Πρ. γ', 6). Κι έδωκε πολλά στον Κύριο, περισσότερα απ' όσα μπορούσε.

Με συμβουλές πού η Θεία Χάρις παραχωρούσε στην προσευχή του, με εμπνευσμένη κατήχηση, με μυστική εξομολόγηση, φιλοτεχνούσε το έργο του ο λειτουργός του Θεού· και δεν θα ήταν άστοχο να τον χαρακτηρίσω **Μέγα Εξομολόγο**. Τον έβλεπαν οι άνθρωποι ευπροσήγορο, απλό, ταπεινό, με την αδύναμη φωνούλα του· ήταν συμπαθητικός κι αυτό προσήλκυε τους πιστούς, τους έφερνε κοντά του. Εκείνος γνώριζε αυτό το χάρισμά του και το «εκμεταλλευόταν», για την ωφέλειά τους. Πολλά παιδάκια, ακούγοντας τη φωνή του, πήγαιναν από περιέργεια κοντά του. Έκείνος άνοιγε την αγκαλιά του, τα χαϊίδευε στο κεφαλάκι τους και αυτά αμέσως ηρεμούσαν και ημέρευαν κοντά του· γίνονταν φίλοι μαζί του.

Ο π. Βησσαρίων ήταν και ο «κουβαλητής» του μοναστηριού. Έβγαινε με την εικόνα της Παναγίας στα χωριά, όπως συνήθιζαν εκείνα τα χρόνια, όπου με λαχτάρα την περίμεναν στους δρόμους οι πιστοί· τελούσαν ακολουθίες, ο παππούλης τους εξομολογούσε, τους μιλούσε με λόγους πνευματικούς και οικοδομητικούς κι εκείνοι του έδιναν ευλογίες από τα προϊόντα τους. Ο π. Βησσαρίων τα μοίραζε σε δύο «σακκιά». Ένα σακκί έφερνε στο μοναστήρι για τις ανάγκες του, καθώς τότε λειτουργούσε εδώ η Γεωργοτεχνική Σχολή και η Μονή φιλοξενούσε 82 άπορα παιδιά. Ό,τι περιείχε το άλλο σακκί τα μοίραζε απ' ευθείας στους φτωχούς. Γνώριζε ποιές ήταν οι ανάγκες κάθε οικογένειας και σε τί, και αναλόγως έκανε την διανομή.

Έτσι πέρασε τη ζωή του ο π. Βησσαρίων. Νουθετώντας, συμβουλευόντας, διακονώντας με παντοειδείς τρόπους το ποίμνιο του Θεού. **Ήταν ο καλός ποιμήν!** Ο ποιμήν πού όντως θυσίασε την ζωή του υπέρ των προβάτων. Ο π. Βησσαρίων έτρεχε για το απολωλός πρόβατο. Έφτανε μ' ένα τηλεφώνημα να του πούν ότι μία γυναίκα στον Δομοκό είναι άσχημα κι ότι μπορεί να πεθάνει και ζητά να εξομολογηθεί. Ανευ άλλης συζητήσεως σηκωνόταν, έπαιρνε μία τσάντα πού είχε, έβγαινε πάνω στον δρόμο, έκανε ωτοστόπ και πήγαινε! Πόσοι δεν έχουν δει τον γέροντα στους δρόμους να περπατάει με μία τσάντα μέσα στο λιοπύρι, στο κρύο και στη βροχή. **Έπαιρνε ως ιερέας μισθό και ποτέ μισθό δεν κρατούσε στα χέρια του!** Αμέσως τον μοίραζε. Τον μοίραζε όλον, ούτε για τα εισιτήριά του δεν κρατούσε.

Ερχόταν στο Εκκλησιαστικό Λύκειο της Λαμίας, όταν εγώ ήμουν εκεί μαθητής και όπου τον πρωτογνώρισα, και εξομολογούσε τα παιδιά. Αυτός ήταν ο πρώτος μας

πνευματικός. Είχα την ευλογία και την τύχη να είναι ο πνευματικός μου. Εξομολογούσε τα παιδιά και στο τέλος πάντοτε «κάτι» τους έβαζε στο χέρι. Ξέρετε, πολλά παιδιά πήγαιναν να εξομολογηθούν για να πάρουν το χαρτζιλίκι. Ο παππούλης το γνώριζε αυτό, αλλά σιγά-σιγά τα παιδιά «γλυκαίνονταν» και στην εξομολόγηση. Έτσι έγινε απαραίτητη η εξομολόγηση στη ζωή τους. «Το τερπνόν μετά του ωφελίμου».

Αυτοί που δεν τον γνώριζαν δεν μπορούν να συλλάβουν το μέγεθος του ανδρός!... Ας μην τους παρεξηγούμε. Δίκιο έχουν· **δεν μπορούν να καταλάβουν ότι μία ψυχή θυσίασε τον εαυτό της στον άνθρωπο, αφιερώνοντάς την στον Θεό.** Πηγαίνετε στα γύρω χωριά και ρωτήστε τον κόσμο να σάς πεί εάν λέγω διαφορετικά τα πράγματα απ' ό,τι συνέβησαν· να δείτε ότι δεν θα βρεθεί κάποιος, ούτε ένας, να σάς πεί ότι δεν ήταν άγιος άνθρωπος ο π. Βησσαρίων. Κι αυτά σήμερα, εν έτει 2006. Σε μία κοινωνία που παραπαίει, ο π. Βησσαρίων αγίασε. Ο φιλεύσπλαγχνος Πατέρας μας στέλνει πάντα ό,τι χρειαζόμαστε, την ώρα που το χρειαζόμαστε. Θαυμαστά είναι τα έργα Σου Κύριε!...

Τί να σάς πώ, μεγάλη μορφή ο γέροντας! Σπούδασα κοντά του, αλλά δεν έχω το κουράγιο του, την θέλησή του, την δύναμή του. Τώρα ξέρω πώς αγιάζουν· το είδα στην πράξη! Μέχρι τώρα το ήξερα από τα βιβλία, καθώς διαβάζουμε στο Γεροντικό, στους βίους των Αγίων και αλλού. **Μα τώρα είδα στην πράξη πώς αγιάζει ο άνθρωπος!** Προσεύχομαι στον Κύριο και Θεός μας, τον γλυκύτατο Ιησού μας, να μάς αξιώσει όλους να μπούμε σ' αυτή την ευλογημένη στράτα του γερο-Βησσαρίωνα που θα μάς οδηγήσει στην Ουράνια Βασιλεία Του.

Τα του κόσμου όλα τα θεωρούσε σκύβαλα, όπως λέγει ο απόστολος Παύλος, «ίνα Χριστόν κερδήσει». Και τον κέρδισε τον Χριστό! Ο π. Βησσαρίων είναι σήμερα κοντά στον Κύριο, ο Οποίος οικονόμησε εξαιρετικώς να του δώσει ιδιαίτερη τιμή. Δεν τον αγίασε απλώς, του κράτησε το σώμα σε αφθαρσία, για να το δούμε όλοι εμείς ιδίοις όμμασι και να πιστέψουμε, να δυναμωθούμε, να συνετισθούμε, να συγκλονισθούμε· να πάθουμε όλοι αυτό που έπαθα εγώ όταν είδα το σκήνωμά του άφθορο μέσα στο φέρετρο. Όχι μόνο δεν είχα ξαναδεί κάτι τέτοιο, αλλά και σε καμμία περίπτωση δεν το περίμενα να αξιωθώ εγώ, ο μικρός και ταπεινός, να βρώ άνθρωπο έτσι. Ήξερα πώς υπάρχει ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος, ο άγιος Σπυρίδων, αλλά δεν ήξερα πώς είναι έτσι.

Πηγή: Αρχιμ. Δαμασκηνού Ζαχαράκη, Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Αγάθωνος